

[Wiggo Larsen.]

35,3 mill. kr.; det er en stigning på 19,3 mill. kr. Hvis det nu var sådan, at man kunne føle sig tilfreds og sige, at staten skulle betale, men det kan man ikke. Det er jo desværre sådan, at det er os arbejdsmænd, som, også i henhold til „Statistiske Efterretninger“, ligger med det største kontingent og den mindste indtægtsmulighed. Tager vi tallene for i dag, er vi steget fra 36 000 til 45 700 mand; det var det antal, der var til kontrol i forrige uge, og som skal have understøttelse i denne uge. Det er andre tal, højtærede minister, end dem, De oplyste os om.

Jeg vil yderligere gerne gøre et par enkelte bemærkninger, for jeg synes, at den højtærede minister var ligesom lidt selvglad, lidt tilfreds med sig selv og med, at cirkulæret af 17. september 1952 til amtmændene, til kommunalbestyrelserne, til beskæftigelsesudvalgene o. lign. var kommet ud nogle dage før, end det var kommet tidligere. Det er muligt, det er kommet før ud, men jeg er ikke tilfreds med de resultater, man har opnået ved dette cirkulære, som skulle modvirke den stadig stigende arbejdsløshed, der rummer en alvorlig trusel mod arbejderbevægelsen, mod arbejderklassen, ja, mod hele det danske samfund. Vi danske arbejdere vil nu engang hellere producere og eksportere, end vi vil have understøttelse, og jeg var derfor ikke tilfreds med, at ministeriet blot sendte et sådant cirkulære ud og så lod sig nøje dermed. Selvom jeg ved, at en del kommunalbestyrelser, en del sogneråd i vort land tager dette cirkulære til efterretning og søger at skaffe arbejde frem, er det mit indtryk, at der er altfor mange kommunalbestyrelser, som blot læser dette cirkulære, og så ligger det resten af året i sognerådformandens skrivebordsskuffe, til trods for at der i kommunen findes masser af folk, som meget gerne vil have arbejde. Således forholder det sig.

Jeg vil også understrege dette, at vi ønsker arbejde fremfor understøttelse. Jeg har ofte hørt fra talerstole ved møder ude omkring i landet, at en hel del medborgere har den opfattelse, at når en mand bare får arbejdsløshedsunderstøttelse, så er han tilfreds. Det er ikke rigtigt, det er absolut ikke rigtigt. Vi må huske på, at når en familiefader bliver arbejdsløs, går hans fortjeneste 40—60 pct. ned under den

normale indtægt, og det kan jo godt være, at alle de medborgere, som mener, at understøttelse er nok, ville føle lidt mere med de arbejdsløse, end de gør i øjeblikket, hvis deres fortjeneste det halve eller det hele år blev skåret ned med 40—60 pct., således som tilfældet er for de arbejdsløse i dag.

Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede arbejds- og socialminister, om vi, inden denne finanslovdebat slutter, kan få at vide, hvad dette cirkulære har givet i bonus til arbejderne, hvilke arbejder der er sat i gang, hvilke planer man har ude omkring, således at vi i hvert tilfælde kan se, om man nu også benytter de beskæftigelseslove, som det er påkrævet nødvendigt at benytte for at få antallet af arbejdsløse bragt ned. Dette ønsker jeg gerne at få svar på, inden finanslovdebatten slutter.

Der er en anden lille ting, som ligger mig på hjerte, og som jeg gerne vil gøre et par bemærkninger om her i det høje ting.

Den 22. oktober blev der af det ærede medlem hr. Tholstrup stillet et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister angående mælkemanglen i København. Det ærede medlem benytter jo enhver lejlighed til at fremdrage det kooperative mejeri „Enigheden“ og har senere givet det udseende af, at denne virksomhed var på fallittens rand, at det var derfor, mælkeordningen blev indført i 1940, og at „Enigheden“s funktionærer og ledende mænd var særlig virksomme for at få denne mælkeordning gennemført.

Da denne sag altså er fremdraget i det høje ting, føler jeg mig forpligtet til at sætte tingene lidt på plads med hensyn til dette selskab. Hvad mælkemanglen angår, gjorde mejeriet „Enigheden“ det, at da manglen begyndte her i København, så stoppede det alle sine filialmejeriers produktion af smør og ost og sendte al mælken til København, og „Enigheden“ forsynede ikke bare sig selv, men man delte broderligt den mælk, man således skaffede frem, med de øvrige mejerier her i København og nedbragte derved mælkemanglen med ca. 5 pct. Dette er blot en af mejeriet „Enigheden“s fortjenester. Siden sin stiftelse i 1897 har mejeriet på alle områder været til gavn som prisregulerende virksomhed. Selskabet har investeret hele sit overskud i forbedringer af mejeriets drift, således at det i dag står som det absolut mest moderne og bedst byggede mejeri i hele landet.